

JONG MUZIEK: SENNE GUNS SONGTEKST: DE GOUDVIS

*Nog elke dag verse soep, nog elke maand een nieuw boek
Nog elke week zelf naar de kruidenier, nog elke avond haar plezier.
Ze is drieëntachtig en ze doet dat heel erg goed
Ze is drieëntachtig maar heel erg jong van bloed.*

*En als ze iets wil zeggen, geraakt ze 't ook wel kwijt
Aan haar goudvis van eenzaamheid.*

*En die goudvis vind het lang niet mis,
Hij staart haar aan terwijl ze nipt van haar glas wijn.
Hij zwemt in cirkels en begripvol als hij is
Luistert hij naar de pijn van het zijn.*

*En elke zondag gaat ze naar 't graf van haar man
't Is alleen jammer dat hij niet meer zo goed luisteren kan.
Dus als ze iets wil zeggen, geraakt ze 't enkel kwijt
Aan haar goudvis van eenzaamheid.*

*En die goudvis vind het lang niet mis
Hij staart haar aan terwijl ze nipt van haar glas wijn.
Hij zwemt in cirkels en begripvol als hij is
Luistert hij naar de pijn van het zijn.*

*En op een morgen drijft er in een visbokaal
Een goudvis van eenzaamheid.
Wie zal nu luisteren naar haar verhaal, is er iemand die begrijpt?
Want we moeten naar de kapper en we hebben weinig tijd*

*Ze leefde nog tien jaar zonder verse soep of maandelijks boek,
zonder kruidenier, plezier, zelfs zonder zondags grafbezoek.*

*Ze leefde nog tien jaar, een hele lange tijd.
Tien jaar en we hebben weinig tijd.
Een veel te lange tijd --
Zonder goudvis van eenzaamheid.*

**ZO 31/07 OM 11U30 FORT NAPOLEON EN
OM 17U CLUB TERMINUS**

HET CIJFER

121 Zoveel telefonische oproepen ontving Hans Rabaey, alias Boy, alias de productieleider en chef techniek van TAZ, in een tijdsspanne van slechts vier uur tijdens de eerste festivaldag, zijnde afgelopen donderdag. Omgerekend is dat zoveel als – even rekenen – één telefoontje per twee minuten. Daar past maar één commentaar bij: R-E-S-P-E-C-T. Hopelijk staat zijn gsm ondertussen al iets minder roodgloeiend...! Want uiteraard, beste lezer, wemelt het ook

op TAZ van allerlei cijfers en bedragen die in aanmerking komen voor het cijfer van de dag in deze *TAZette*. Wist u bijvoorbeeld dat er voor deze editie bijna 60.000 tickets in de aanbieding zijn of waren? Een enorm aantal, onder meer als gevolg van het betalend maken van de avondconcerten op café Koer. (De tent op de Koer kan 2.000 mensen aan. Dat tikt snel aan: tien avonden maal 2.000 is... Ter vergelijking: vorig jaar bedroeg het totaal aantal tickets in de aanbieding iets meer dan 30.000. Los van de Koerconcerten betekent dat nog steeds een verhoging met ongeveer 10.000 theater- en andere tickets dit jaar. Kunt u nog volgen eigenlijk?) Conclusie: TAZ organiseren is geen klein bier. Het is groot bier. Een vat, een vat, een vat.

TELEX

“Net *Triomff* gezien van de zussen Claes. Straffe kost! Hoe beeldende kunst theater kan worden en omgekeerd. Heel blij met deze voorstelling.” (Josse De Pauw)

Vandaag komt Marijke Pinoy voorlezen in het Familiepark om 14u30. Om 15u30 en 17u30 is er live muziek door César Pinoy. De muzikanten en lezers worden betaald à la Speaker's Corner, door met een hoed rond te gaan.

Gezocht voor Ballet Dommage voor het bouwen van hun kerk: houten steunbalken! reageer via een mailtje naar theateraanzee@tartart.be of breng ze naar de Langestraat t.h.v. nr 103.

Blades on Vinyl, de sexy rolschaatsende meiden, zijn vandaag te zien om 15 uur op het Vissersplein en om 17u30 op het Monacoplein. 's Avonds warmen ze opnieuw Café Koer op om 21u30, net voor het begin van het concert van Guy Swinnen en TAZ band (vervangt Stijn Meuris).

Wie *Een nieuw Requiem* gezien heeft, kan deze namiddag om 15u de engelenstem van Iris Luybaers opnieuw horen op Café Koer met het programma *Classical with a Swing!*

Literatuur gaat de tweede dag in: te gast in Uitgelezen zijn niemand minder dan Els Dottermans en Bart Moeyaert met Jong Muziektalent van Maarten Lingier en Ellen Schoenaerts en Simon Lenski. Dé Toon Tellegen, bekend van zijn schitterende dierenverhalen, leest om 11u voor uit *Stof dat als een meisje* en om 21u komen *Eekhoorn en Mier* tot leven.

COLOFON

Redactie: Steven Heene, Marieke Rummens, Evelyne Coussens, Carmen Van Cauwenbergh, Jens D'Hondt, Arne De Wilde, Margo Van Synghel, Filip Tielens, Simon Vandekerckhove

Fotografen: Kristien Verhoeven, Christophe Brysse, Nick Develder, Frank Keirsebilck, Ans Vroom, Jelle Vermeersch

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER: LUC MUYLAERT,
TARTART VZW, JAN DECLERCKSTRAAT 2, 8400 OOSTENDE.

TAZETTE #4

THEATERAANZEE.BE

ZONDAG 31/07/2011

INTERVIEW: PETER SEYNAEVE / JAN 'SEKS, HUMOR EN SCHOONHEID'

Vandaag speelt JAN, het gezelschap van regisseur Peter Seynaeve en dramaturge Ans Vroom, in de NMBS-loods de voorlopig laatste voorstelling van *Betty & Morris*. Drie koppeltjes van verschillende leeftijden ontdekken dat liefde niet altijd over rozen loopt. Tenzij je in Parijs bent.

JAN is een graag geziene gast op Theater Aan Zee.

Seynaeve: “Marijke Pinoy zag onze eerste voorstelling *As You Like It* en nodigde ons in 2006 uit om hier te komen spelen. Huidig programmator Josse De Pauw komt altijd naar ons kijken. Nadat hij onze korte voorstelling *Je Ne Comprends Pas* zag, waarmee we in 2007 op TAZ stonden, raadde hij ons aan om zo'n drie miniatuurtjes na elkaar te maken. Onbewust is de vorm van *Betty & Morris* dus schatplichtig aan die tip van Josse.”

Dan is de cirkel misschien wel rond. Want klopt het dat JAN hierna een rustpauze neemt?

“We waren beginnen repeteren aan wat onze eerste voorstelling met volwassenen had moeten worden, maar kozen ervoor om deze niet in première te laten gaan. In plaats van de voorstelling te vervangen, nemen we nu een sabbatjaar. Dat heeft onder andere te maken met de kwetsbaarheid van wat ik probeer te maken, en die heeft soms nood aan rust.”

Die kwetsbaarheid zit zeker in het DNA van JAN. Wat nog?

“We werken meestal met niet-professionele acteurs, of toch niet alleen maar. Onze voorstellingen worden gedragen door jongeren, die we niet kiezen om hun enthousiasme of energie, maar om hun kwetsbaarheid. Dat onderscheidt ons misschien wel van andere gezelschappen. Voor de rest zijn mijn pijlers altijd seks, humor en schoonheid. Dat laatste zit hem vooral in onze uitgepuurde vormesthetiek. We proberen met zo weinig mogelijk ballast een grote wereld te scheppen, in de hoop een mens zo puur mogelijk te tonen in zijn twijfels, verdriet en kwetsbaarheid.”

De acteurs geven zich niet alleen mentaal, maar vaak ook fysiek bloot. Dan denk ik aan het ondergoed dat ze dragen in *Betty & Morris*, *Thierry*, *As You Like It*...

“Ik denk dat ondergoed inderdaad een constante is in onze voorstellingen. *Less is more (lucht)*. Dat heeft zeker te maken met die kwetsbaarheid. De jongens in *As You Like It* beginnen in kostuums, maar dan gaan hun broeken uit en zie je het echte ondergoed van die gasten. Omdat dat niet door een costumière gekozen is, zie je echt de mens achter de acteur.

“En onze stukken spelen zich vaak af in een slaapkamer. In *Betty & Morris* staan matrassen centraal, en *Cement* speelde zich af op een zoldertje. Dus ondergoed is ook gewoon wat je dan zou dragen. Onze voorstellingen zijn vaak wat binnengluren. We kiezen niet voor een fantasiewereld of verhalen die zich in pakweg de middeleeuwen afspelen, maar in het hier en nu. Bij u thuis, bij mij thuis. Om nog dichter bij die herkenbaarheid en eerlijkheid te komen.”

Begrijp je dat de reacties op *Betty & Morris* soms verdeeld waren? Licht dat misschien aan die mate van herkenbaarheid?

“Dat heeft denk ik ook te maken heeft met kwetsbaarheid. Ik vraag ook veel van een publiek. Je krijgt het niet zomaar cadeau. Ofwel ga je er in mee en is het ontroerend, ofwel doe je dat niet en zijn onze voorstellingen misschien makkelijk te doorprikken omdat er vaak weinig gebeurt. Het zijn geen courante voorstellingen. Ik probeer altijd iets bijzonders te maken wat je niet elke dag kunt zien.”

Wat brengt de toekomst dan voor jou?

“Dat weet ik nog niet. Na Theater Aan Zee ga ik op vakantie, en wat ik daarna doe, heb ik nog niet bepaald. Acteren of regisseren, al dan niet met JAN: het ligt allemaal open.” (FT)

VANDAAG OM 15U LOODS NMBS

GEZOCHT POOLSE VIS ZOEKT...

Theatergezelschap Poolse Vis zoekt hun gouden zeepkistje (met koffiekopjes en theezakjes). Wat vooral gemist wordt, is het gastenboek dat daarbij lag. Indien u dit boek gevonden heeft: gelieve het naar het TAZ-onthaal te brengen. De mensen van Poolse Vis zullen u zéér dankbaar zijn!

INTERVIEW: JONAS VAN THIELEN HET ZINKEND SCHIP VAN DE FANTASIE'

Jonas Van Thielen, die u misschien kent van zijn hilarische interventies in *De Laatste Show* en *Mag ik u kussen?* speelt in Fort Napoleon op zijn eentje het integrale filmscript van *De Leeuw van Vlaanderen* na, Hugo Claus' epische prent uit 1985. Dan vraagt een mens zich af... Waarom?

Van Thielen: “Tijdens mijn opleiding aan het Lemmensinstituut speelde ik vaak filmscènes na, zomaar, omdat ik dat leuk vond. Toen we voor ons eindwerk veertig minuten theater moesten maken zei iemand voor de grap: waarom speel je geen film na? Geen slecht idee, want ik had op dat moment toch nog geen goede tekst gevonden. Alleen moest het een Vlaamse film zijn, anders moest ik mijn theaterstuk ondertitelen. (*lacht*) En ik had maar een Vlaamse film in mijn kast staan: *De Leeuw van Vlaanderen*.”

Helden! Heroïek!

“Juist! Ik ben dol op ridders – ik heb vroeger nooit cowboy en indiaantje gespeeld, wel heel veel *ridderke*, alleen al voor de *fun* van met die zwaarden te zwaaien.”

Wat heeft je aan die film getroffen?

“Eigenlijk is die film Johan Heldenberghs *Schellebelle 1919*, maar dan *avant-la-lettre*. Er was te weinig geld om te draaien, maar iedereen deed toch mee, voor een appel en een ei: Julien Schoenaerts, Jan Declair, Jo De Meyere. Die film druipt van het samenhangingsgevoel, je voelt ook dat die acteurs zich geweldig geamuseerd moeten hebben. Ik heb het een paar keer meegemaakt dat er na de voorstelling iemand bij me komt die zegt dat hij zelf nog figurant is geweest in *De Leeuw van Vlaanderen*. Een van die mensen had een fotoboekje bij – hij en zijn broer, in Vlaams en Frans kostuum, met Hugo Claus in het midden. Dat was zo ontroerend. 's Morgens vroeg je kostuum aantrekken om naar het slagveld te komen, heerlijk toch?”

Vind je *De Leeuw van Vlaanderen* eigenlijk een goede film?

“Eerlijk? Neen. Er zitten mooie momenten in, maar over het algemeen is het camerawerk niet geweldig. Soms zie je echte bloopers, zoals wanneer een dode op het slagveld toch nog even met z'n ogen rolt. (*lacht*) Maar er zijn ook gewoon vreemde keuzes gemaakt – alle Fransen worden bijvoorbeeld door Nederlanders gespeeld, die zich erg moeten forceren om een soort Franse tongval uit hun mond te krijgen.”

Je hebt veel fantasie nodig om die film te geloven. Ook in de voorstelling doe jij, in onderbroek en met rode sneakers aan, niet echt veel moeite om 'realistisch' te zijn.

“Ja, maar dat is het mooie aan acteren: vechten tegen de bierkaai, het zinkend schip van de fantasie verdedigen. Het publiek ondanks je rode sneakers toch laten meegaan in het verhaal van *De Leeuw*. Voor mij is dat de meest juiste manier van acteren: spelen zoals kinderen spelen, compromisloos. Een kind kan het volhouden om zijn verbeelding te verdedigen, zelfs als alles rondom die fantasie ontkent.”

Van welke filmadaptatie droom je in de toekomst?

“Ik zou heel graag *Jurassic Park* op scène zetten. Gewoon dat verhaal vertellen, want het is best een mooi, emotioneel verhaal. En dat ensceneren puur op fantasie, zonder er zo'n gigantische dinosaurius bij te sleuren.”

31/07, 01/08, 03-05/08 - 21U30 - FORT NAPOLEON

EEN DAG IN HET FAMILIEPARK

Grote verwachtingsvolle ogen, gillettjes, schaterlachen en kleurrijke regenjasjes als vlaggen op een verjaardagsfeestje: gisteren werd, jawel, het TAZ-Familiepark officieel geopend. Circuscollectief Circolito mocht aftrappen met *Bezet*. Uit drie wc-hokjes kwamen zeven jonge artiesten tevoorschijn. Er werd gejongleerd met wc-borstels en toiletpapierrollen. We zagen handenstand in een toiletpot en andere acrobatische toeren. De kleinsten onthaalden dit alles op luid gejoel.

Zaterdagmorgen werd het park dus voor open verklaard: een stoet van jong en oud, steltenlopers en jongleerders met vuur passeerde langs elke speellocatie. Of de kinderen, net als de jongens van Circolito, ooit circusartiest willen worden? “Jaaaaa!” klonk het enthousiast in koor. Of er ook durvers waren die de ‘Chinese mast’ wilden uitproberen? Zeker. Sommigen zouden zelfs leeuwen durven temmen.

Josse van Circolito legt, staand op stelten en losjes leunend tegen een boom, uit waarom optreden voor kinderen zo leuk is: “Ik doe dit echt graag, puur door de interactie met de kinderen, als ik mensen of kindjes aan het lachen kan brengen... dat doet iets met mij.” Deze week biedt Circolito ook elke dag initiaties aan: “We leren de kinderen verschillende circustechnieken aan. Ons aanbod is breed: van jongleren en met de eenwieler rijden tot kabellopen. Er is zelfs een Chinese mast... Maar dat is wel echt moeilijk.” Het blijkt een soort verticale acrobatie op een mast te zijn. Iets voor waaghalzen dus. Maar er zijn nog meer workshops. Zo is er het knutselatelier van het Speelgoedmuseum in Mechelen, waar ze de hele week in het circusthema blijven en uw spruiten omdopen tot minikunstenaars.

In samenwerking met Mechelen Kinderstad werd het Leopoldpark omgetoverd tot een waar ontdekkingspark. Op de heuvel bevindt zich het meetingpoint, dat vooral veel wegheeft van een gezellige camping en picknickplaats. Hier start ook de zoektocht *Schatten van vlieg*, want ergens in het park bevindt zich een geheime schatkist waar je via raadsels naar op zoek moet. In de caravans leest elke dag een TAZ-gast voor aan jong en oud, maar wie dat allemaal zullen zijn, wordt pas daags voordien bekendgemaakt.

Aan de vijver van het Leopoldpark kamperen 'De Constanten' Rene-Emiel en Hubert in de schaduw van enkele grote bomen. De twee broers passen op de caravan van hun broer Timothy, die in Zwitserland zijn schrijversdromen gaat najagen. Speciaal voor hen heeft hij enkele verhaaltjes verstoppt in de woonwagen. Samen met u

en de kinderen gaan we op zoek naar *Een heel klein stemmetje in een heel klein doosje*. Er is zelfs een konijn, Het Grote Gasten en Grietenboek waarin je mag kriebelen en een visvijver waar de kinderen de vreemdste voorwerpen uit kunnen vissen. Ook hier zijn volwassenen zeer welkom (er is zelfs een 'opkikkertje', met dank aan een Sint-Bernardshond, voor wie zich wat slapjes voelt), maar wie al 'groot' is (16 jaar of ouder) wordt toch vriendelijk verzocht een rode clownneus op te zetten. De rest moet u zelf maar gaan ontdekken.

Het Leopoldpark is een week lang een groots pret-park. En laat u daarbij alstublieft niet vangen aan de stempel 'voor kinderen'. Voor u het weet, joelt u gewoon mee. (MVS)

ELKE DAG VANAF 11U - LEOPOLDPARK

MARC DIDDEN IN UITGELEZEN 'ZO BRUIN ALS KINDERKAK'

“Ik ben hier niet graag. Maar ik ben hier liever dan op de Gentse Feesten. (...) Ik kan het eigenlijk niet verdragen dat omwille van een of andere dwang tot volksvermaak 's zomers de meeste mooie plekken in een stad altijd volgestouwd worden met diverse podia, lichttorens, klankinstallaties en, godbetert, tenten! (...)

Hou ik wel van theater? En hou ik van de zee? Het antwoord op beide vragen is ja... En nee. (...) Theater is, wat de kunsten betreft toch, en Elvis Presley uitgezonderd, mijn eerste grote liefde.

Dat komt door mijn vader. En door Nand Buyl. En doordat ik mij 's zondags altijd doodverveel, nu nog. (...) Maar de zee? No, no, no.

Dat komt omdat ik niet kan zwemmen denk ik. En omdat de zee in tekenfilms altijd blauw is, maar in het echt, zoals hier in Oostende, altijd zo bruin als kinderkek. (...)

Theater aan zee? Ik ben er van zodra ik hier eerder deze week aanlandde maar meteen aan begonnen. Nauwelijks had ik het station verlaten of ik zat al in de pluchen zetels van het Kursaal om er naar 'Mamma Mia' te gaan kijken en vooral te luisteren. Ik ben namelijk al van zolang dat mogelijk is een fan van ABBA en vooral van hoe die Blonde vanop haar plateauschoenen altijd en systematisch de letter S verkeerd uitsprak en het dan had over "Thank you for the MuSSic!" of "Loving you is never eaSSSy to do". Ik vond het bij het betreden van het Kursaal eigenlijk wel verfrissend dat ik er eens niet allemaal dezelfde zwarte jassen tegenkwam als die waar ik in Brussel of Antwerpen ter gelegenheid van premières altijd weer tegen loop. Nee, het ging hier duidelijk om een zeer gevarieerd publiek.

Waar ik toch moeiteloos een paar duidelijke categorieën in kon herkennen zoals: 'Coiffeuses', 'Parkinson-patiënten', 'Alzheimer-patiënten', 'Gewone gepensioneerden' en andere 'Homo's'.

Nu, geen kwaad woord over 'Mamma Mia, The Musical' verder: bijzonder verzorgde productie was het, met competent gezang, lenige dans en ergens in de orkestbak ook een meerkoppig ensemble waar voor mij wel wat meer snee had mogen op zitten, maar dat vond ik van mijn eerste lief ook al.

Ik vond het in elk geval beter dan de film, die ik overigens niet gezien heb. Maar wat ik wél vreemd vond, was dat Josse De Pauw niet meedeed, waarvoor ik eigenlijk gekomen was. Maar naar hem ga ik morgen kijken. En ik hoop van u hetzelfde.”